

Í pistlunum Úr penna stjórnarmanna Lí birta þeir eigin skoðanir en ekki félagsins.

Af styttingu vinnuvikunnar og áhrifum á sérnám lækna

Með innleiðingu styttingar vinnuvikunnar urðu miklar breytingar á vinnu-tilhögun lækna. Læknar voru áður dagvinnumenn með 40 tíma vinnuviku og unnu svo vaktir til viðbótar. Nú er vinnuskipulag lækna orðið líkara öðrum stéttum sem vinna utan dagvinnumarkaða. Þannig telst í raun allur vinnutími upp í 36 tíma vinnuskyldu, hvort sem það er dag-, kvöld- eða næturvinna. Þar sem um ræðir grundvallarbreytingu á vinnu-tilhögun lækna er augljóst og eðlilegt að byrjunarörðugleikar verði fyrir hendi.

Innleiðing samningsins hefur gengið misjafnlega eftir vinnustöðum og kemur ýmislegt þar til áhrifa. Þar sem innleiðingin hefur gengið verr en annars staðar er því oft haldið fram að samningurinn einfaldlega henti ekki tiltekinni sérgrein, sviði eða stofnun. Eflaust er eitthvað til í því, en þegar betur er að gáð kemur þó yfirleitt í ljós að þar sem innleiðing hefur gengið illa hefur í mörgum tilvikum ekki verið viðhaft nægilegt samráð við læknana sjálfa. Á þeim stöðum þar sem vel hefur gengið hefur viðtækt samráð verið haft til þess að tryggja góða útkomu. Var það líka hugsunin með samningnum, læknar áttu auðvitað að fá að koma að skipulagningu vinnu sinnar en ekki bara vera tilkynnt um breytta vinnutilhögun.

Vandamál hafa einnig komið upp er tengjast þverrandi námstækifærum sérnámslækna. Til þess að mæta styttingu

vinnuvikunnar hafa fleiri sérnámslæknar verið ráðnir inn og dreifast því námstækifærin á fleiri hendur. Þó vinnuvikan hafi í raun einungis styst um 10% er raunstytting á mörgum sviðum líklega meiri þar sem sérnámslæknar unnu víða lengri en 40 tíma vinnuviku. Mögulega þarf í framtíðinni ekki einungis að horfa til lengdar vinnuvikunnar þegar ákvarða á fjölda sérnámslækna heldur einnig að taka tillit til bolmagns sviða og deilda til þess að veita sérnám. Þannig má standa vörð um það góða sérnám sem veitt er hér á landi.

Annar óvæntur fylgifiskur styttingar vinnuvikunnar er að nú eru læknar stundum heima í styttingu. Er þetta staða sem hefur í raun ekki þekkst hingað til þar sem læknar voru áður dagvinnumenn og því allir í vinnu á

Innleiðing samningsins hefur gengið misjafnlega eftir vinnustöðum og kemur ýmislegt þar til áhrifa. Þar sem innleiðingin hefur gengið verr en annars staðar er því oft haldið fram að samningurinn einfaldlega henti ekki tiltekinni sérgrein, sviði eða stofnun.

Teitur Ari Theodórsson

formaður Félags almennra lækna

virkum dögum. Því er í fyrsta sinn hægt að manna veikindi á dagvinnutíma. Þó virðist það ekki mikið gert. Heyrst hefur að áhugi vinnuveitanda á að manna þessi veikindi sé takmarkaður. Mun ódýrara er að kalla lækni ekki inn úr styttingu og leyfa hinum að hlaupa hraðar. Þessu eiga læknar að taka fastar á, sjálfsagt ætti að vera að kalla lækni inn, verði veikindi, líkt og hjá öðrum stéttum. Ekki er okkar framlag minna en þeirra.

Í öllu falli þá hefur innleiðing nýs kjarasamnings gengið vel og í raun ótrúlegt að einungis séu liðnir tíu mánuðir frá því að glæný vinnutilhögun hóf innreið sína. Áfram verða þó eflaust einhver vandamál sem vonandi munu koma til með að slípast til með tímanum. Mikilvægt er þó að hafa áfram hugfast að forsenda árangursríkrar innleiðingar nýrrar vinnutilhögunar er og verður samráð við læknana sjálfa.

Stjórn Læknafélags Íslands Steinunn Þórðardóttir formaður Félag almennra lækna Teitur Ari Theodórsson, Thelma Kristinsdóttir

Félag íslenskra heimilislækna Gunnar Þór Geirsson, Oddur Steinarsson Félag sjúkrahúslækna Hildur Jónsdóttir, Jóhanna Guðrún Pálmadóttir

Læknafélag Reykjavíkur Ragnar Freyr Ingvarsson, Katrín Ragna Kemp